

نویستند و از نار کن شدن آفتاب از جانب غربی است
و همچنین انجلاع آن و اکراستقبال در حوالی کمی از دو عقده
راس دو شب باشد زین میان ماه و آفتاب جایی شود و مانع کرده
از استضایه فراز شمس و مصلح ضرور آن بودی دماه هر یک
خود تبره نماید اینجا لز اخوف خوانند و در کلی و جزئی و فوق الضرر
و نجات اراضی هر چه در شمس ذکر شد و قرآن بر حاری است

جدول هفتم در بیان علامات این نظرات است
بدانکه در تقویم ارباب آن در جدول هر کنک از کوکب هر نظر برآید
که فرباد است بر موز تقویمی در صفحه فرسی فرم کشند بین طبقه
نظر مغارنه را نویسند و همان نویسند این طبقه علامت
نظرشندیس را ایزه مین نویسند این طبقه علامت داشت
قریبع را عین نویسند این طبقه و نظرشندیس را شاء نویسند

بـ دـ وـ نـ قـ اـ طـ اـ بـ نـ طـ وـ نـ قـ فـ عـ اـ بـ لـ دـ وـ بـ سـ تـ بـ اـ لـ رـ الـ اـ مـ نـ بـ
 اـ بـ نـ طـ دـ لـ وـ نـ خـ تـ اـ شـ اـ عـ رـ اـ نـ اـ مـ دـ عـ يـ نـ نـ بـ سـ دـ اـ بـ نـ طـ وـ نـ عـ
 وـ خـ رـ جـ اـ شـ اـ عـ رـ اـ جـ هـ دـ عـ يـ نـ نـ بـ سـ دـ اـ بـ نـ طـ وـ نـ يـ رـ رـ اـ مـ
 نـ بـ سـ دـ اـ بـ نـ طـ وـ هـ بـ طـ رـ اـ طـ اـ دـ نـ بـ سـ دـ اـ بـ نـ طـ وـ دـ بـ اـ لـ
 کـ اـ هـ تـ نـ بـ سـ دـ اـ کـ رـ نـ بـ سـ دـ فـ رـ بـ کـ کـ نـ سـ دـ دـ اـ وـ جـ رـ اـ جـ هـ مـ فـ
 بـ کـ کـ بـ نـ بـ سـ دـ وـ غـ اـ لـ اـ بـ اـ بـ نـ قـ تـ رـ دـ وـ صـ فـ شـ سـ مـ دـ ضـ مـ اـ تـ اـ لـ اـ
 طـ لـ بـ مـ سـ دـ رـ اـ وـ جـ شـ مـ رـ اـ جـ هـ بـ نـ نـ بـ سـ دـ حـ سـ
 وـ اـ کـ دـ وـ صـ فـ هـ فـ رـ بـ نـ بـ ضـ بـ طـ کـ نـ دـ جـ هـ بـ نـ هـ اـ فـ اـ بـ نـ طـ وـ جـ وـ حـ بـ ضـ
 مـ زـ بـ جـ اـ نـ بـ سـ دـ جـ دـ وـ لـ هـ شـ تـ مـ دـ رـ بـ يـ اـ نـ عـ لـ اـ مـ اـتـ
 اـ پـ اـ مـ اـ بـ مـ عـ وـ فـ هـ وـ دـ غـ بـ رـ آـ اـ سـ تـ مـ خـ مـ بـ اـ دـ کـ کـ اـ پـ اـ مـ هـ فـ
 رـ اـ بـ جـ دـ فـ اـ بـ جـ دـ نـ کـ اـ رـ مـ دـ بـ اـ بـ اـ نـ طـ وـ بـ کـ شـ بـ رـ رـ اـ لـ فـ نـ کـ اـ رـ دـ اـ
 وـ دـ وـ شـ بـ رـ رـ اـ پـ کـ کـ نـ قـ طـ کـ دـ اـ رـ مـ دـ اـ بـ نـ طـ وـ هـ دـ وـ شـ بـ رـ اـ جـ هـ مـ دـ

دایرہ نجاتی نوبت اپنے طور حـ چار شنبہ را دل نیو
 نوبت این طور سه و پنجم شنبہ را باعث ہوئے نوبت اپنے طور هـ
 جمع را داونوبت اپنے طور و شنبہ را زاد فرمائند
 اپنے طور ف دعاست تاریخ ایام ماہ را مادر سلسلہ درج دو
 عربی چین نوبت اذال آ دوم و سوم $\text{حـ} چارم$
 سه پنجم و ششم و هفتم و هشتم حـ
 نهم ط و مس کے بازدھم کا دوازدھم فنا
 بیزدھم $\text{حـ} چاردهم$ یا پانزدھم $\text{هـ} شانزدھم$ و
 هفدهم و ہجدهم کے نوزدھم ط و میم حـ
 بیست و نم کا بیست دوم کلا بیست و سیم کو بیست و پانز
 لکھ بیست پنجم کو بیست و ششم کو بیست و سیم الگ
 بیست و ششم الگ بیست و نم کل سیام ل دوچون ہر چیز

سی در بود هر درجه شصت فیض و هر دو فیض شصت نایز است
 لهذا اعداد درجات دو قابن و مابین را تاسی بین علامت مذکور
 نویسند و از آن علامت سی که لام است ناٹصت نیز بین
 فیاض نویسند می‌لایم که علامت می‌است با الف که علامت
 یک است منضم کر نشند و یکای نقطه‌سی و یک نویسند با پنط
 لا و یکدالی می‌نمایند و چهل را هم نویسند بین طرق هر دار
 با الف و با جیم و سائر احادیف مفترض کنند و یکای چهل و یک دور
 دوسره چهل و نه رقم کنند بین طرق چهل و یک را مانعه و دوسره
 چهل و سرمه چهل و چهار و چهل و پنج صد چهل و شش مو
 چهل و هشت سی چهل و هشت هجده چهل و نه همراه دیگر
 رقم کنند بین نخون و پنجاه و سیکار فله و پنجاه و دو هفده
 و پنجاه و سه نخون و چهار فله و پنجاه و سیکار فله و پنجاه و سیکار

پنجاه و هفت فو پنجاه و هشت نجح پنجاه و نه فقط
 جدول هشتم در ذکر علامات برج دکوا کیست
 پذیرانگر علامت کواکب سیاره حرف آخر هر کوکبی است علان
 فراز ادو نویسندگین طرقی ر دعطار در احوال تقویمی محمد
 زهره را ماء و شریان مرنج را خادم شیر
 پاد معلوس سے زحل را لام ل در صفحه فرمی در جدول
 اتفاقاتی بینی بیرون آمدن فراز برجی و دخول در برجی کسر
 چنین قلم کشند مثلا در آخر صفحه سابق تقویم رفم زده که در
 خان روز از فلان ماه قمر و در برج میزان بوده و در این صفحه فرم
 اول در جدول اتفاقات نوشته بجاعت چهل و نه دقیقه
 شب پاروز بین طور امotel در برج غرب به روادالفتن
 بجاعت سیم و طاو علامت چهل و نه دقیقه لام علامت لیل و

جدول بدرج نوشته زایدین طرف ز علامت برج
 غرب است این و فم نظر مابین علامتها و جدولها خوانده میشود
 که فراز برج میزان مستغل شده باشد برج غرب یک یعنی
 و چهل و نه و فیزو از سب که نشنه و علامت برج در جدول
 انها این است محل ها که معنی صفر است و علامت ثور
 الاف آ علامت جوز نقطه باین طور و علامت سرطان
 سه هیم بی نقطه این طور ح علامت اسد دال تقوی
 این طور ح و سنبده هم هزار این طور ه دیگران داده
 این طور و غرب را این طور ز فس خاکی
 تمام این طور ح و بعدی طاد این طور ط دلو پاد
 معکوس سے و علامت حوت را این طور نویسند
 ما و در مخفی فمری بعد از جدول بدرج قشرش جدول

اسامی کو اکب دیکھ راست باین لفظ بالشنس بجز
 بالمشتری بالمریخ بالزهرہ بعطارد بعنی نظرات
 فرہبریکت از آینهها و ہر نظر کفر را در مدت ایام ہر ماہی
 با انها است در جدول ہر کیت مسپنگارند مثلا در جدول
 شنس نوشہ طبلہ نامہ جا نقطہ چنانچہ نذکور شد
 علامت تسلیکت و علاؤ اشارہ بعد و ساعات کے زیباشد
 و باؤها و اشارہ پہاڑ زد که عدد دنائیق دلایم اشارہ بیکن
 و از طرف راست معاجل آن نظر قدر سی شبہ و نار بخ
 پست هفتہ است خوازندہ پشووندام قبارت رمنی
 بالضمام تاریخ تسلیک فرہبری شنبہ و شنبہ عیش و هفتہ
 ما و خلان و اکر خواہیم بداینم که از پہلے زمان فرہان نظر تسلیک
 با شمس عادت شده نظر بصنیع شمسی مسکنیم و محل شمس

از جست درجات در بروج پیش است آورده پس بعد میان
 الکوکبین را تحقیق نموده اگر صد و بیست درجه از یکدیگر
 دوری دارند حکم صحبت رفم ارباب تقویم میباشد بهم زیرا
 که شش دوره فلك فاصله است و تقطیع شیوه واقع است
 و بالغلا و بهزاده مغاره و مقابله و زیست و سایر نظرات فرضیه
 غایل المطلب فیض و حکم تقطیع نظرات در سایر سیارات
 پیشنهادیں طبقی است جدول نهم در احوال نظرت
 مذکوره بدینکه انان کامل در امور خود بعد از تقویض و
 توکل در حضرت حق حل ثانیه باید ملاحظه کنند ساعات را از
 جست ساعت دخوست زیرا که همه کارها در هر دهی مناسب
 شیوه پس می باشد تحقیق کند از روی فواعد احوال و احتمام
 هر کم از کو اکبر که در هر حال اند و گرام اثر را در این دو باجهت نظر

من خوبین و علمائیان فتن شد بفاین جزئیات را المحو خود داشته
 و در محلش بیان کرده اند که بین مشترکی سعد اکبر است زیرا
 سعد اصفر و حملخس اکبر و میریخ نحس اصفر و شمس و فرق که نظر
 تثبیت و تدبیر با هم دارند سعدند و در مقابلند و فرعون و معاوی
 روز نحس و علامه طوسی اعلی الامقامه فخر اور مفارنه بالذات
 سعد و لشته و عطارد با نحس نحس و با سعد سعد و رام سعد است
 و ذنب و کید نحس از برای ملاقات ملوک مثلا هر کاه فقر در
 مشهد آمی باشد نیک است بشرط آنکه نظر تثبیت باز پیغام
 باشد با شمس و الابد است پس اگر کسی ملتفت این نکات
 نشود و با حکام اعتصم افی نماید و ضری در اقدامات خود
 ببسیار ملاحت نکند خر خود را و از اخبار هم میتوان مطلع
 این معنی است بناط نمود و در ورق آخوند قویم احکام نظرات

فهرابا هر کن از کوک نیز بند و درد بال و چبوطه دخیل
 و نکت اشعاع دور برج عقرب که از اطراف خوانده پس از مر
 مناسب نیست و بودن فهراد در هر کن از بر ج با احکام
 آن از خیث معاشرت و نخواست و توسط در صفحه اول و دوم
 تقویم که شرح خوبی آنرا به بر ج حمل مطابق نیکات
 و احوال سال را می نویسد در دو جدل مینگارند و
 علامت سعد را دال تقویمی نویسد بین طرق ^{نه}
 و نخس را بزم ^{نه} و سطر اطاء ط ^{نه} دچون دوره فلکی را
 نیست و هشت قسمت کرد و اند بواسطه خنده فات اثابی
 که دیده اند و هر سهی را منزلي نام نهاده اند که فهر هر سهی را
 شبانه روزی سیر می کنند اکنون معتدل باشد در سیر و اکنون
 سرعت دل طبع داشته باشد که روز زیادتر با منزلي می کنند

امداد اسما می منازل را در تقویم در جدول مخصوصی نوشته
 اند و در جدول منفصل باشند. علامت سعد و سخن از منزل را
 نکاشند. اند و سه را علامت از برای سعد و آن
 را علامت سخن فرازد اده اند و جدولی دیگر بین جدول
 منفصل است که در آن ساعت و در قیمه انتقال فرازد باشند.
 منزل سخن معین کرد و اند تا بینند و متفاوت باشند و
 شابسته را از برای افاده در امور ارت و پوچه خسته باز
 نماید. جدول ده سه در صفحه فرمی سه جدول سیکلیک
 منفصل از بجهت داشتن شهور و میمه در دسته زیر ذکر شود
 که دانسته شود فلان روز از فلان ماه عربی مطابق با گذامه
 از فلان ماه ذکر شود و چند ماه است اما داشتن آن دو ماه
 اول شهري ندارد مگر از برای اهل آن و ماه ذکری را فهمیدن از

برای داشتن محل ساره سکر ملید و ز بنا بست نافع است و
 این کوک بخسی است در نهایت درجه خوب است و کوپندا کر
 لسی بخواهد از برای سفر با تقلیل مکان از جای خوش شرکت
 نماید پایی کاری رو و باید ملاحظه کند که این ساره تحس رو برو
 نباشد که جرزیان در مقصود تحویل دید و در ورق آخوند قویم
 جدویی کشند و بجای از امعان نمایند پین طریق اول و
 پا زده سه و بیست و یکم سمت مرتفع است و دوم و دوازده
 و هم و بیست و دوم مابین شرق و جنوب است و سوم و بیز زده
 و بیست و سوم طرف جنوب است چهارم و پنجم و بیست و چهارم
 چهارم مابین جنوب و غرب است هفتم و پانزدهم و بیست و هجدهم
 جانب غرب ششم و نوزدهم و بیست و ششم مابین غرب
 و شمال است هفتم و هفدهم و بیست و هفتم طرف شمال است

هشتم و بیجدهم و بیست و هشتم مابین شمال و جنوب اراضی
 هشتم و نوزدهم و بیست و نهم و جنوب اراضی است هشتم و بیست و هشتم
 و سی ام که پلخ باشد فوق اراضی است و این سیاره
 سکنی پیدا نمایند و در مدت هشت روز
 یک دو راهی کنند چدول باز هشتم بدانکه در
 صفحه قمری بعد از چدول تاریخ ترکی چدولی رسم نموده اند
 و در آن بیست فروردین کرد و اند و تحقیق بیان است که
 هستند دوری نهاده اند که بر هفت فرمت بیکرد و هر هفت
 را بکوکبی از سیاره است سیاره اند و آنرا بیان
 کوکنیده اند و مدت بیست هر کوکبی دوازده ساعت نان
 است پس مدت دوره هشتاد و چهار ساعت نان شود و بیان
 زمانی مغایل ساعت سیاره است مراد ازان فرمه

ساعت آن است که هکمای روم دفارس پان کرده اند که
 اگر شبانه روز را مجموعاً به بیست و چهار فرم متساوی کنند
 و آن اقسام را ساعات مستوی کویند و نیز معنده خوانند
 پس اجزاء هر ساعت مستوی ربع شصت دوره فلك است
 که پانزده درجه معدل آنها را شد و اگر هر یکی از قوس آنها
 و فوکس اللیل آفتاب را بد اکانه بد و از ده فرم متساوی کنند
 و آن اقسام را ساعات متعوجه وزمانی کویند زیرا
 که بطول و قصر روز و شب فضیر و طولش ثابت هر
 کوکی را داشتی مراد پیش است که در تقویم سینویند و در تقویم
 عالیه غیر از زیست فخر پیش از کوکب صبط می کنند چون بعد از
 تاثیرات در آن است جدول دوازده هر سیم کنند و
 در همین صفحه فرمی جدولی متصل به جدول زیست یعنی کنند و

در آن توقيعات يعني و فاعلی را که در ابایم ما همای عربی در دی
 و فرسی و موضع بودن آنرا به رهبر درجه بر جی اتفاق افتاده از جیش
 ولادت فیاض بزرگان دین و غیره که مراغات هر کجا از آنها
 محل اهتمام نام است مندرج سازند و ما پس بعضی از روایات آن
 اوقات را که وقوعش در ابایم ما همای عربیت در اینجا ذکر نمیکنیم
 و باقی را در جدول آخر صفو او لی مفصل مینماییم ابتدا از ماه
 مبارک در حب المحب که اول شهور شترکه بہت بیناییم
رَحْبَ الْمَرْجَبِ دومین ماه ولادت امام دهم علی النقی
 سلام اللہ علیہ سوّم بیان از رغائب که شب جمعه اول رجب است
 چهارم وفات امام علی النقی ۴ پنجم شهادت حضرت کاظم سلام الله
 علیہ سیزدهم میلاد حضرت مسیح ۱۴ دهم ولادت امام محمد تقی سلام
 اللہ علیہ سیزدهم مولود امیر المؤمنین سلام اللہ علیہ پانزدهم

اصل استفصال بیت و سوم شهادت حضرت کاظم علیہ السلام
 بیت چهارم شهادت حضرت صادق سلام اللہ علیہ بیت و
 پنجم لیلۃ المریاج شعبان المعظم سوم ولادت حضرت سید
 الشهداء سلام اللہ علیہ پنجم ولادت امام زین العابدین علیہ السلام
 پانزده محرم شب برات شانزدهم مولود مسعود امام محمد جعفر
 عجل اللہ فرج رمضان المبارک سوم وفات حضرت
 صدیقه طاہرہ سلام اللہ علیہا چهاردهم ولادت امام محمد
 سلام اللہ علیہ پانزدهم ولادت امام حسن سلام اللہ علیہ
 نوزدهم ضربت زدن ابن مجهم ملعون بر فرق مبارک شعلے
 امیر المؤمنین بن هنگام ناز صحح و شب کذشہ ابن روزائل
 شبها می قدر است بیت و بیکم شهادت امیر المؤمنین
 بیت و هفتم شب ایزد ز موافق قولی شبی راست

شوال المکرم اوّل عید فطر بازدہم غیبت حضرت فاطمہ
 بیزد هشتم شوال فهرمنودن حضرت فاطمہ انبیاء
 ذی القعده الحرام دوّم وفات امام محمد تقی سلام اللہ علیہ
 بازدہم ولادت حضرت رضا سلام اللہ علیہ دوازدهم
 ولادت حضرت یوحنان بیت و نعم وفات امام محمد تقی بقوی
 ذی الحجه الحرام ششم شهادت امام محمد تقی سلام اللہ علیہ
 هشتم پنجم ائممه زاده نهم روز عرفه است دهمن عید اضحی بازدہم
 اوّل ایام شیرین چهاردهم ولادت امام محمد تقی علیہ السلام
 هر چند هم عید غدیر چشم بیت و چهارم پنجم المبارکہ در روز قائم محنتی
 بیت و ششم رحلت خلیفہ ثانی محرم الحرام اوّل ایام
 معلومات نهم روز تاسیع عاشرت در این روز اجتماع لشکر پیغمبر
 شد و کربلا باد هشتم عاشر را بازدہم ولادت حضرت یحیی دوازدهم

دفات سید بجاد سلام اللہ علیہ ہیخذ حکم دفات سید بجاد
 سلام اللہ علیہ بیت چهارم نیرنبوی صفر المطہر
 اول ابتداء و قو صنین سوم ولادت امام محمد باقر علیہ السلام
 ہفتم دفات فاطمہ زہرا سلام اللہ علیہا مشتم ولادت حضرت
 موسی بن جعفر سلام اللہ علیہم ہیخذ ہم شہادت حضرت فاطمہ
 علیہم ہم مشتم واقعه اربعین درگرباب بیت مشتم دفات رسول اللہ
 صلی اللہ علیہ والہ و شہادت حسن مجتبی سلام اللہ علیہ
 ربیع الاول مشتم دفات امام حسن عسکری سلام اللہ علیہ
 شیخ زاد ہم ولادت باعوات رسول خدا صلی اللہ علیہ والہ و
 ہیخذ ہم نیرنبوی مشتم و حجۃ ہم فیض بھی ابن رکب باعلیہ السلام
 دو ولادت حضرت صادق سلام اللہ علیہ و مسلم کا درمیجم رضا
 بیت پنجم فارستیور در کوفہ ربیع الثانی

چهارم ولادت امام حسن سکری السلام اللہ علیہ چهاردهم
 فرض نماز پوئیہ جمادی الا خری متوجه وفات صدیعی
 ظاہرہ فاطمه زهراء السلام اللہ علیہما بقولی نوزدهم ولادت
 فاطمه زهراء السلام اللہ علیہ ربیت دیکم رحلت خلیفہ اول
 بیت و نهم ولادت امام محمد باقر السلام اللہ علیہ و آنچہ را که ماذکور
 در دین محض توفیعاتی است که در تقویم ضبط نیکستند و اگر بنا بود
 تمام و قایع ایام بسند را مفصل است تقاضا کنیم و جزء از وضع
 خود خارج می شد و سخن بطول می انجامید و اگر کسی خواهی طلب کرته
 و قایع سند را استطلاعی حاصل نماید بوجع کند کتب
 مؤلفه بعضی از علیل و اعلام رضوان السلام علیہم و
 کتب اهل تاریخ که مفصلانو شنیده اند درین تقویم چنان است که قایع
 قیعاست را مقابل تاریخ ہر روزی در جدول خود ثبت نمیکنند بلکہ

اشاره باشند این واقعه در روز اتفاق افتاده یا شب و مطابق
 دلایل کمتر از یک ماه هفته بوده مثلاً بعد از پیغمبر را محادیه روز بیست و
 هفتم ربیع میتوانند با نظری مبعث پیغمبر لهم دلایل اشاره
 شب است و هارتفویی اشاره به چشمیه و قس علی ہذا شاعر
 انتو قیعات و اگرچه استعمال لفظ تو قیعات در اینعام عاری
 است از جهات صحیح هم در لغت و هم در اصطلاح ولی چون
 مصطلح ارباب تقویم شده لهذا مایز تجاوز نمودیم
جدول سیر دهم بدآنکه بعد از جدول تو قیعات جدولی
 نشند و در آن کف الخبیب را بنویسند که در چو ساختی بدآرزو
 نصف النهار رسید زیرا که در آن وقت هر سرد عالی سنجاب
 شود پس از دعا و ظالمان و کف الخبیب را در اصطلاح سنجین
 ذات لکرسی کو بنند و آن سمارکان چندی است در

فلكت البروج که هر کاه ماین ازها خطوط فرضیه منفصل شود صورت
 زمانی حاصل کرد که بر سر کرسی نشسته و خذاب پکفست
 و علاوه اینکه ارباب تقویم در جدول کفر الخصیب میتواند
 اوی اشاره ب ساعت است دوام بد فیضه و نوم بروز باشند
 آنکه کفر الخصیب بد ازره نصف آنها را سد در ساعت دو

و جمل و پنج دقیقه از روز با نظری نوبند . مده و
 نقطه اشاره ب ساعت مهم دو ال تقویمی بد فیضه و راء بروزی که
 در جدول گاریخ أيام عربی نوشته شده
 جدول چهاردهم بدانکه از جمله جداول مرسوم
 در صفحه فری جدول مراجات است که در آن جدول مراج
 فر را در آن درجه از هر بر جی بیان میکنند با این طریق
 بس علامت بعد دله علامت میان و ط ملات

و مطابقت دارد و بکر در آن صفو است که رباط فراموشی
 بگشته و پیر بدی متصل با آن جدال است که در آن نازل
 و بر از این باطالت عیان گشته و بخوبی رباط و مغازل آن بسبیل
 اجمال آن است که جمله از بخوبی هست و حداد شدن و بفیض
 رطوبت و بیوست را فاعل شش رباط و آنند و در حلال
 خود از آخر خوانند و کویند در رباط اول شش منزل است
 شش طبقیں و طرف و چهار و قلب و شوکه و خدم و در رباط
 دوم هفت منزل است بطبقیں و شره و زبره و اکلیل و فاعل
 و آخیز و موخر و در رباط سوم نجع منزل است شیما و ذراع
 و صرفه و زبانا و بلده و در رباط چهارم شش منزل است
 و بر آن و هنوز و غوا و غفر و ذباح و عود و در رباط پنجم و
 منزل است هنوز و بیفع و در رباط ششم پنجم و منزل است

نمایک در شاپس پر مجموع منازل میت و شسته
 او کویند منازل هر یک از ربا طات بیکد یکر ناظرا نمودار زین
 جهت اثر ربا ط را اثر نظر دانند و اعتماد ایشان چنان است
 که هر کاه قرود منزلي باشد از ربا طی و کوکبی در منزلي دیگر پاشد
 از آن ربا ط بیکد یکر ناظرا شند و از خلوں قرود سامر کو اکب
 در منازلی که در یکت ربا ط و یکت طبع باشند اند لاله اول
 هوا کشند از جهت رطوبت دیپوست کویند که چون فرود نزد
 رطب باشد از ربا طی و تمس در منزل طبی دیگر از آن ربا ط
 دلیل باران باشد در وقتی دیگر در منازل با بر باشند از
 یک ربا ط دلیل دیپل دیپوست هوا باشد در هر حال دیگر ند
 —

منازل رطب یا زده است در باران و فراغ و جبهه و صرفه و غیر
 وز باناه و قلب و شوله و ذایح و مقدمه و مقدمه و منازل دیگر

هر شستاده بظین هنچه طرفه اکلیل بلده سعد و اجنبیه رشا
 و منازل میانه نه منزل باقی مانده است و در تقویم عبده از
 جدول ربانات و منازل جدولی متصل فرار و هند و ساعت
 و نحوست هر کیم از این منازل را بر مزیان کشند میان هنطیو
 ص بعین سعد و نون با هنطیور آن بعین شخص در تفاویم موقوف
 ایام در این جدول همچایی سعد و شخص پیوست و رطوبت میان
 بودن را بر مز ص و ط و سه بیان میگردند و متصل آیند
 بعد از عدد شخص جدولی کشند و در آن انتقالات فرار از
 منزل شخص نو بشنید ناشخص بداند چه وقت سوزار است
 از برای افدام بر امرے جدول پا زده شر
 بدآنکه در صفحه فرمی جدولی فرار و هند و در آن شیوه دجه
 طالع رائیت کشند و مقصود از این جدول آن است که

اهل بخوبی نصویر کرده اند حرکت نقطه را از منطقه البروج در صورت
 طالع بر توالي و اهل احکام کو میند که آن عبارت است از
 رسیدن اثربل اول بسبل ثانی تا از امتزاج دلبین
 یکی از خواص و اقوای مسند لال حاصل شود و نزد ایشان
 تبیه است پنج نوع است ازان جمله تبیه خویل است
 که در جه طالع خویل با موضع کوکی ای که در صورت طالع باشد
 هر شعبانه روز نیاه و نه و قیقد و هشت نانیه بقدر حرکت و سط
 شر که نه سرعت و نه بطيء و هشتمه باش حرکت دهنده
 و بهر دلیل از دلای اصلی که رسید حکم بر امری از خواص
 نماینده و خرض از دلای اصلی مرکز بیوتاتی عشر و موضع
 جرم و تواناعات هر یکی ای که سیاره و جاهای هر یکی
 از دو عقده ای اس و ذنب است و مخصوص تبیه در جه